

UNIREA POPORULUI

Proprietar: IULIU MAIOR junior

ABONAMENTUL PLĂTIT ÎNAINTE:

pe un an 10.000 Lei,
pe o jumătate de an 5000 Lei,
pe trei luni 2500 Lei.

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933

Intenționatori: Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Director: ION POPU-CÂMPEANU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 168

ABONAMENTELE

incep la 1 Ianuarie, 1 Aprilie,
1 Iulie și 1 Octombrie.

Prețul acestui număr 200 Lei

România în fața Conferinței de Pace

— Declarațiile d-lui Dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri —

Înainte ca delegația să plece la Paris, pentru a arăta punctul de vedere al României privitor la tratatul de pace, s'au putut cunoaște atitudinea și intențiile guvernului din declarațiile pe care le-a făcut d-l Dr. Petru Groza, președintele consiliului de miniștri.

Domnul președinte al consiliului de miniștri, după ce arată cum poporul român a răsturnat regimul dictatorial al lui Antonescu și a smuls țara din alianța cu puterile agresive, rupând orice legătură cu Germania hitleristă, căreia îi declară război, și a trecut astfel în tabăra Națiunilor Unite, luptând cot la cot cu Armata Roșie, până la nimicirea deplină a mașinei de război hitleriste, declară în numele guvernului următoarele:

1. Pe baza contribuției militare și economice, pe care a adus-o cu începere dela 23 August 1944, în lupta împotriva hitlerismului, România este în drept să ceară și să obțină recunoașterea calității sale de țară cobeligerantă din partea Națiunilor Unite.

2. În consecință, România este în drept să ceară și să obțină o îmbunătățire esențială a condițiilor privitoare la limitarea armamentului forțelor sale armate.

3. Reparațiunile și restituirile cerute prin proiectul de tratat de pace, în plus față de condițiile convenției de armistițiu, vor avea ca urmare-nu numai faptul că România va ajunge repede în situația de a nu putea să le îndeplinească, dar și că ea își va vedea distrusă întreaga ei economie.

4. Mai mult chiar; pentru ca România să-și poată reface economia națională și pentru ca ea să fie în stare să-și îndeplinească obligațiile ce decurg din tratatul de pace, trebuie ca ea să dispună de întreaga libertate a politicii sale economice. De aceea România trebuie să ceară și să obțină înlăturarea stipulațiilor art. 30 din proiectul de tratat, care prevăd introducerea automată în relațiile noastre economice cu străinătatea, a clau-

zei națiunii celei mai favorizate pentru toate Națiunile Unite.

Acest lucru este cu atât mai necesar, cu cât introducerea clauzei națiunii celei mai favorizate, în tratatul de pace, nu are și nu poate avea nici o legătură cu războiul de curând terminat.

5. În chestiunea regimului Dunării, considerăm că aceasta problemă nu poate fi rezolvată prin tratatul de pace. Ea trebuie soluționată printr-o convenție specială, la a cărei încheiere să participe numai țările riverane ale Dunării.

6. În chestiunea granițelor, ținem să ne exprimăm adâncă recunoștință și mulțumire pentru încadrarea Ardealului de Nord în granițele României democratice.

Confirmând granițele României la Est și la Nord așa cum au fost stabilite în mod definitiv prin convenția de armistițiu, proiectul tratatului de pace rezolvă și problema graniței între România și Bulgaria.

Guvernul român consideră că deschiderea problemei granițelor, în anul 1913, între Bulgaria și România, nu a fost opera poporului român, ci a politicii aventuriste și imperialiste a reacțiunii române. De acum înainte se creiază condițiile dezvoltării pașnice a prieteniei între poporul nostru și poporul bulgar și a unor relații folositoare pentru ambele popoare.

Declarațiile d-lui Prim-ministru Dr. Petru Groza, nu sunt politice, ci ele au un caracter național. Se cere recunoașterea țării noastre de cobeligerantă și îndeosebi se insistă asupra clauzelor economico-financiare ale tratatului, foarte importante prin urmările interne și externe ce le-ar putea avea.

Nădăduim, că delegația noastră la Paris, întâmpinată cu prietenie, va reuși complet și că țării noastre și poporului nostru i-se va face deplină dreptate.

Amintirea suferințelor tale păstrează-o bine, căci e comoara cea mai scump plătită.

23 August

Se împlinesc doi ani de când România, din inițiativa vitejească a M. S. Regelui Mihai I, a ieșit din alianța cu Germania hitleristă și s'a alăturat Națiunilor Aliate, contribuind astfel la victoria lor.

Actul istoric dela 23 August 1944, organizat în taină și cu mari primejdii de Regele nostru tânăr și viteaz, cu ajutorul armatei și al tuturor forțelor democratice ale țării, a deschis un nou drum pentru viitorul neamului românesc. Importanța acestui act pentru scurtarea războiului — făcut într'un moment în care înfrângerea Germaniei nu se desemnase încă — și pentru grăbirea prăbușirii germane, a fost recunoscut de marii noștri aliați.

Țara noastră a luat parte apoi, cu toate puterile și cu tot sufletul ei, la războiul anti-hitlerist. Am fost, din punct de vedere numeric, a patra țară combatantă împotriva Germaniei.

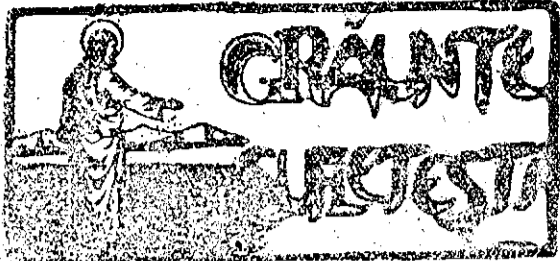
Prin intrarea noastră în război, frontul din Balcani s'a prăbușit și drumul spre Europa Centrală a fost deschis vitezelor armate roșii. Armata noastră, luptând cot la cot cu armata sovietică, a contribuit la luptele din Ungaria și Cehoslovacia, pentru stăpînire rezistenței hitleriste și într'un cuvânt la scurtarea războiului „cu cel puțin 6 luni”, cum a fost recunoscut de unii experți. O sută cincizeci de mii de ofițeri și soldați români au căzut eroic pentru pacea lumii.

România, în urma actului dela 23 August 1944, încadrându-se din nou pe linia politicii sale de totdeauna — adică alături de Marile Națiuni Unite — înțelege să mențină și să ducă o politică de bună, sinceră și prietenească vecinătate cu toate popoarele, în cadrul adevăratei democrații, neprovocând și neamenințând pe nimeni. Aceeași politică și pentru naționalitățile conlocuitoare, grăbindu-se astfel procesul de încheiere a prieteniei necesare bunei conviețuiri dintre neamurile ce locuiesc același pământ.

România, niciodată în cursul istoriei sale, n'a creat greutăți cari ar fi putut tulbura securitatea și bunăînțelegere între ea și alte țări, ci, din contră, a întrebuițat toate forțele sale la colaborarea loială și sinceră, într'o atmosferă de adevărată iubire creștinească, cu toate popoarele din lume.

De aceea, astăzi, când la Paris se discută tratatul de pace cu țara noastră, privim cu încredere viitorul. De altfel, pentru noi problema păcii este foarte simplă: *n'am cerut și nu cerem nimic ce n'a fost și ce nu este al nostru*. Nu râvnim la pământul nimănui și nu dorim altceva decât să ne putem vindeca rănile lăsate de război, într'un regim de independență, libertate și colaborare cât mai strânsă cu toate țările și națiunile cari doresc și ele o epocă de pace, de liniște și libertate. Ne recunoaștem greșeala, dar prin actul dela 23 August 1944 și jertfele făcute alături de aliați, luptând împotriva Germaniei naziste, așteptăm totul cu liniștea și seninătatea pe care — atât la indivizi cât și la popoare — le dă conștiința datoriei împlinite!

Teodor Selceanu

Sfântul proletarilor

Unul dintre cei mai populari sfinți din Apus este Sf. Vincențiu de Paul, supranumit „Sfântul proletarilor”, adică al acelor care n'au pentru a trăi decât produsul muncii lor, pentru deosebita grije suflătească și trupească arătată tot timpul vieții sale față de mulțimile necăjite. Despre acest sfânt, așa de puțin cunoscut la noi, ași vrea să scriu câteva șire în numărul de față al acestei foi.

Sf. Vincențiu de Paul a fost fiul unui pantofar necăjit. A văzut lumina zilei într'un sat din Pireneii francezi, în anul 1576. După ce făcuse carte bună la călugării din Dax, a urmat teologia la Saragossa și Toulouse, iar în 1600 a fost sfințit preot și trimis spre păstorire suflătească în inime țării, la Paris. Aci a ajuns în legătură cu familia regală, cu familia princiară Gondi, care-i cereau sfatul cuminte, dar a cercetat mai ales mulțimile necăjite, proletarii. Tuturor le vorbea cu o rară căldură suflătească și nu puțini au fost ceice au părăsit viața păcătoasă, îmbrăcând haina virtuților.

Proletarii ocupau un loc de cinste în inima sa. Pentru ei a deschis, nu numai la Paris ci în o mulțime de orașe franceze, azile, spitale, orfelinate și școli, și alte așezăminte de binefacere creștinească, și nu odată, din ipsă de oameni de serviciu, dânsul îi servia la masă, îi spăla și curăția în aceste așezăminte. Pentru o mai bună salarizare a proletarilor a intervenit pe la cei mari și chiar și la rege. Cerceta des proletarii, la spitale și azile ca și acasă la ei, mângâind pe cei năcăjiți, sfătuind pe cei fără sfat, evanghelizând pe cei ce trăiau departe de Dumnezeu și Biserica, și lăsându-le chiar și ultimii săi bănuți, dacă era de lipsă. Nu rareori s'a întâmplat să rămână toată ziua flămând, rezervându-și pentru sine bucuria de a putea ajuta, cu ceea ce își retrăgea dela gură, un proletar necăjit.

Chipurile făcute de unii pictori înfățișează pe Sf. Vincențiu într'o stradă din Paris, pe un timp de iarnă grea. După ce ridicase dintr'o stradă un copilăș părăsit de cine știe ce mamă fără suflet, și pe care-l ținea cu o

mână învelit în mantaua sa preotească, cu cealaltă mână e pe cale de a mai ridica unul, aflat la colțul unei alte străzi. Aceste chipuri vreau să însemne dragostea pe care a avut-o Sfântul față de copiii părăsiți de unele mame fără suflet și fără Dumnezeu. Din dragoste față de acești copilași ai nimănu, a înființat Sf. Vincențiu orfelinate speciale.

Grija față de cei suferinzi și mai ales de proletarii suferinzi, a fost mare de tot la Sf. Vincențiu. Această grijă l-a făcut să zidească, cu bani cerșiți dela cei bogați și mai ales dela regină și doamna Gondi, spitale și să le pună în slujba lor, ca și în slujba copiilor aflați, legiunile de călugărițe numite *Filcele Carității*.

Grije deosebită a arătat și față de țărani. Pentru o mai desăvârșită evanghelizare a acestora, cât și pentru ajutorarea preoților dela sate în propășirea vieții suflătești, a înființat congregația preoților cunoscuți sub numele de „Lazariști”, după numele casei „Sf. Lazar” unde se așezaseră la început. Această congregație a făcut enorm de mult bine, și continuă să facă, pentru viața spirituală a mulțimilor, dar mai ales a clerului.

Sf. Vincențiu de Paul a murit în ziua de 27 Sept., 1660, după o lungă viață închinată iubirii deaproapelui, dar mai ales a proletarului. A fost ridicat la cinstea altarelor și trecut în calendarul sfinților, în ziua de 16 Iunie 1737, de către Papa Clemente al XII-lea. Infăptuirile sale i-au supraviețuit și continuă să se înmulțească în toată lumea. Chiar și noi Români ne bucurăm de unele din ele, la București și alte centre.

Ioan Vultur

Gândul bun al Guvernului

În multe părți ale țării, oameni rău voritori, răspândesc fel și fel de șovuri, cari n'au alt scop decât să producă învrăjbire și neîncredere. Pentru a se pune capăt acestor șovuri, Ministerul Cultelor roagă pe preoți să facă cunoscut oamenilor, că:

1. Între guvernul român și M. S. Regele este înțelegerea cea mai prietenească. Guvernul român sprijinește în mod sincer și cu toată hotărârea Coroana.
2. Guvernul român nu are nici un gând neprietesc față de biserică și este hotărât să sprijinească din toate puterile Biserica românească și deplina libertate a Cultelor.
3. Guvernul român apără cu aceeași hotărâre tare proprietatea individuală și de aceea, prin reforma agrară a întărit proprietatea mică și mijlocie și o va consfinți prin noi măsuri.

mor în el, frânturi de basm minunat, urzit peste monotonia zilelor triste.

Când a fost? Cândva...

Acum, m'am reîntors și n'o mai recunosc... E freamăt, e viață, e răs...

Pulsează viața prin toate colțurile pe care le-am văzut atunci trăgând să moară. Să fie vara pricina acestei învieri?

Din mocănița care s'a oprit găfăind, se revarsă suvoiu tumultos urcând pe ulița ce duce spre inima târgului.

E Sâmbătă seara...

Becurile electrice încearcă în zădar să se ia la întrecere cu lumina lunii, aruncându-și razele pe străzile înguste.

Dincolo de pod, un scrânciob se învârte amețitor în sunetul unei armonici învechite, o „roată norocului” pârâie supărător, o pușcă trosnește sec ca un plesnet de biciu... Două lanterne cu gaz își imprăștie lumina albă sfâșiind zăbranicul de întunec... Râsul sburdă, tineresc, printre șandramalele de pânză, de scânduri și carton.

A fost sau va fi târg...

De-ale plugăriei

Ravagiile secetei. În vara aceasta, seceta a făcut ravagii în peste douăzeci de județe asupra sămănăturilor, cari la început păreau cele mai făgăduitoare. Porumbul a suferit mult din pricina secetei, mai ales în județele dintre Siret și Prut, precum și în Prahova și Ilfov.

Ministerul Agriculturii, pentru a veni în ajutorul acestor județe, a hotărât recoltarea trestiei și rogozului din bălți și îngăduirea pășunatului în bălți și păduri. Subsecretariatul de stat al aprovizionării de asemenea a luat măsuri pentru ca populația din regiunile bântuite de secetă să primească hrana necesară.

Producția anuală de lapte a României. Producția anuală de lapte a României e de aproape 1,122.922.350 litri. Dela vaci e 960.199.200 litri, dela bivolițe 21,146.000 litri și dela oi 138.777.150 litri. Valoarea acestui lapte este de 2,245 miliarde Lei.

Din cantitatea totală de lapte: 40 procente e mâncat în stare naturală; 30 procente e pregătit în brânzeturi; 10 procente e străformat în unt; 5 procente e întrebuințat în industrie și 15 procente e mâncat de oamenii mari.

Materiale „fără valoare”. Sub materiale „fără valoare” se înțeleg oasele și sângele animalelor cari se taie la abator în țara întreagă. Dacă aceste s'ar aduna, într'un an am avea 50 milioane kgr. oase și 20 milioane kgr. sânge. Din oase se pot scoate: 3375 vagoane îngrășăminte, 1125 vagoane materii hrănitoare, 1100 vagoane ulei și 750 vagoane grăsimi.

Din cele 20 milioane sânge se poate scoate 4 milioane kgr. îngrășăminte și o însemnată cantitate de pulbere de sânge, foarte căutată în străinătate.

Cu îngrășămintele câștigate se pot îmbunătăți 300.000 hectare pământ, iar din grăsimi se pot fabrica 10.125 vagoane săpun.

Un nou soi de grâu. Învățătul sovietic N. Tișin, după mai multe încercări a reușit să producă prin încrucișarea grâului cu pirul, un nou soi de grâu, care rabdă mai bine la secetă, are mare putere de înmulțire și dă 2 recolte pe an.

A trimis și în țara noastră 10 kgr. de sămânță, care a fost sămănată în județele Iași și Ialomița și la Băneasa. Dacă încercările vor reuși bine și la noi, se va putea sămăna grâu și în nisipurile neroditoare.

Foita „Unirii Poporului”

Drumuri...

Zlatna... Când am văzut-o ultima oară, o năpădea rugina toamnei și păcelele zilelor cu soare pal furau privirilor turlile țuguite ale bisericilor, învăliindu-le în leneșă lor plutire.

Argintul brumei încărunțea diminețile reci și mohorate.

Ampoiul se ascundea sgribulit pe sub pietre, așteptând pojghița întâiului îngheț.

Și peste toate, șuerul „mocăniței” răsuna trist în gara mică și pustie, trezind ecouri prelungi pe Valea Morilor...

Când a fost? Acum un an, doi?

Nu mai țin minte... Imi place să păstrez amintirile neîntinate de scurgerea vremii, mereu aceleași, vii. Și întrebarea „când” se lovește mereu de același răspuns: „cândva”. Se ghemuește în cuvântul acesta noianul anilor cărora nu vrei să le ții răbojul. Se nasc și

Cotesc pe ulițele cufundate în tăcere meditativă...

Par adormite... Doar dincolo de zidurile caselor, viața își deapănă întâmplările vesele sau triste... Dincoace de ziduri, e masca liniștii ce încearcă să ascundă sbucium nedorit...

Indiscretă, o adiere de vânt dă la o parte perdeaua străvezie dela un geam uitat deschis...

Merg încet, la braț cu gânduri multe și întâmplări trecute ne-așteaptă în colț de stadă...

— „Îți amintești de mine?”

— „Dacă-mi amintesc?”

— „Pe mine nu m'ai dat uitării?”

— „Cum aș putea s'o fac?”

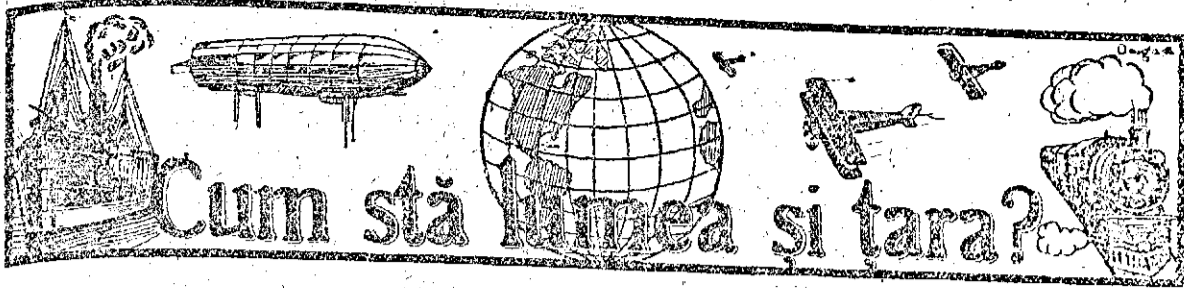
Își drege glasul un cocoș pentru cântatul cel dintâiu...

E noaptea albă, albă; giulgiu peste moartea lumii...

Când a fost oare?

Ascunde-te amintire în vraja lui „cândva”!

Numitor

Discursul d-lui Tătărescu

În cuvântarea sa d-l Gh. Tătărescu a expus mai pe larg, cele ce d-l Dr. Petru Groza, președintele consiliului a subliniat pe scurt, în declarațiile pe care le-a dat publicității.

Astfel, ministrul nostru de externe a exprimat satisfacția și mulțumirea țării pentru dreptatea ce i-s'a făcut prin recunoașterea drepturilor ei asupra Ardealului întreg; a cerut pentru România calitatea de cobeligerantă (părtașe la război); a cerut apoi ca data dela care această cobeligeranță a început, să fie fixată la 23 August 1944 când s'a produs de fapt și nu la 12 Septembrie ziua semnării armistițiului; a insistat ca să fie bine stabilit, că țara noastră nu a dus lupta alături de Armata Roșie numai contra Germaniei hitleriste ci și contra Ungariei hortiste — aceasta pentru a ne justifica drepturile la despăgubiri din partea ambelor state învinse; apoi a criticat proporțiile în cari acest proiect de tratat înțelege să reducă oștirea și armamentul României. În sfârșit a cerut în virtutea meritelor și sacrificiilor noastre, renunțarea și îmbunătățirea clauzelor economice, cari sunt destul de împovărătoare.

D-l Tătărescu și-a terminat discursul cu următoarea frază: „Hotărâtă să slujească aceste idealuri — idealurile Chartei Națiunilor Unite — din toate puterile sale, România — convinsă de dreptatea cauzei sale — cere Conferinței să o ajute, prin hotărârile ei, la îndeplinirea misiunii sale pentru ea însăși și pentru umanitate“.

După aceasta, d-l Byrnes — ministrul de externe al Americii — care prezida această ședință istorică, luând cuvântul, a spus că conferința a ascultat cu cel mai viu interes declarația României și că membrii conferinței o vor studia cu grije.

Intervenția d-lui A. Vășinski, în favoarea noastră, a dovedit încă odată că Rusia Sovietică, înțelege să ne sprijine în toate ocaziile. De asemenea, d-l Jan Masaryk, ministrul de externe al Cehoslovaciei, prin cuvinte recunoscătoare față de poporul român, a ținut să vină în ajutorul nostru în acest moment greu.

Ziua Marinei

S'a serbat ca întotdeauna la 15 August, ziua Adormirii Sf. Fecioare Maria, ocrotitoarea celor cari pe întinsul apelor înfruntă zi și noapte furtunile. Marina noastră și-a făcut din plin datoria în cele două războaie purtate pentru apărarea neamului și pământului strămoșesc. Ea a contribuit prin eroismul ei, alături de armata de uscat, la realizarea idealului nostru național. Fie, ca și în viitor, marina noastră să poarte cu cinste până în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii, mândrul tricolor românesc!

Conferința dela Paris

Incepând din ziua de 10 August, toate țările foste aliate cu Germania: Italia, România, Ungaria, Bulgaria și Finlanda, și-au spus cuvântul lor referitor la tratatul de pace, în fața reprezentanților celor 21 de națiuni întruniți la Paris.

Astfel, în numele Italiei a vorbit d-l De Gasperi, primul ministru al republicii italiene. România a fost reprezentată printr-o delega-

ție în frunte cu d-l Gheorghe Tătărescu, ministrul afacerilor streine. Declarația guvernului bulgar în fața conferinței a fost citită de d-l Kuliceff, iar în numele Ungariei vorbește d-l Gyöngyössi, ministru de externe. Cel din urmă a vorbit — Joi după amiază — d-l Henkel, ministrul de externe al Finlandei. Tuturor vorbitorilor li s'a răspuns din partea reprezentanților Marilor Națiuni Aliate.

Sf. Părinte și chestiunea Palestinei

Delegații comunității arabe din Palestina au primit, în cursul vizitei lor la Vatican, asigurarea din partea Papei că Vaticanul va face tot ce-i va sta în putință ca „justiția și pacea să devină o realitate binefăcătoare în Palestina“. Papa a precizat: „Aproape că nu mai este nevoie să vă spun că eu condamn orice recurgere la forță și violență de către oricine, așa cum în trecut am condamnat adeseori persecuțiile pe cari antisemitismul fanatic le-a deslănțuit contra poporului evreu“.

Alte știri mărunte

— Conferința dela Paris a admis ca Albania, Mexico, Egiptul, Cuba și Iranul să-și poată exprima punctul de vedere în fața conferinței.

— D-l Fouques Duparc, membru al delegației franceze, a fost ales secretar general permanent al Conferinței de pace.

— Înalta Curte de Justiție cehoslovacă a condamnat la spânzurătoare pe fostul prim-ministru Tuka al Slovaciei.

— La Londra a murit, în vârstă de 80 de ani, scriitorul și istoricul H. G. Wells.

Pelerinajul dela Cărbunar

De când Părinții Călugări asumționiști au ridicat la Cărbunari, lângă Blaj, capela Maicii Săracilor, în fiecare an la Sântă-Mărie credincioși din diferite meleaguri ale țării vin în pelerinaj la Maica săracilor să-și spună amarul, să-și întărească credința, să-și purifice sufletele în baia mărturisirii și mângăiași de Maica lui Dumnezeu și nutriți cu Pâinea Vieții să se întoarcă la căsuțele lor. Anul acesta, încă din ajun zeci de pelerini au sosit, cu trenul și pe jos, cu steagul Mariei în frunte, cântând. De cu seară erau deja vreo câteva mii în jurul biseriței. De departe se auzeau rugăciunile și cântările pelerinilor care se întreceau să o cinstească pe Preacurata.

La miezul nopții a început Sf. Liturghie celebrată de Păr. prof. Dr. Simion Crișanu și Păr. Ionel Coman din Cerghizel. La priceasnă Părintele Crișanu a predicat mulțimii care abia mai încăpea în jurul biseriței despre: *Preacurata model de fecioară și mamă*. Mii de credincioși s'au împărtășit cu sf. Eucharistie. Dela Miezul nopții în continuu s'au servit sf. Liturghii. — La ora 8, dimineața a început sf. Liturghie celebrată de Revs. Gh. Dănilă, canonic, Păr. Iosif Bucur dela Adm. Centrală, Dr. I. Bal, călugăr Obreja, Prof. E. Poenariu, Fr. Bernard Ștef, Beiuș, Fr. Sanislav, Fr. Aron, București și lectorii Ban Roman și Florin Darvașiu. După Liturghia la care a predicat P. călugăr Dr. Iosif Bal, s'a făcut procesiune în jurul Biseriței iar seara Acaftistul.

Vieța cetățenească

Din legea alegerilor

II.

Art. 18 din lege spune: „După rămânerea definitivă a registrelor electorale se vor elibera cetățenilor certificate de alegător.“

Certificatele de alegător se vor întocmi de judecătorii pe formulare tipărite după modelul hotărât de Ministerul Justiției.

Eliberarea certificatelor de alegător se va face în localul judecătoriei sau al primăriilor respective, în zilele anume fixate de șeful judecătoriei și aduse la cunoștința locuitorilor prin orice mijloace locale de publicitate... certificatele neeliberate vor fi trimise biroului electoral cu trei zile înainte de data alegerilor.

Certificatele de alegător sunt permanente.

În caz de pierdere a certificatului de alegător, cei îndreptățiți poate obține eliberarea unui duplicat dela judecătoria respectivă“.

Certificatele de alegător este prin urmare actul care ne dă dreptul să mergem la vot. El trebuie să fie, după registrul electoral, a doua grijă a cetățenilor alegători, bărbați și femei. Toți să-l scoatem în zilele fixate, să-l păstrăm și când plecăm la vot să-l avem în mână.

Alt act cu care are de aface alegătorul chiar când își spune votul este *buletinul de vot*. Despre acesta legea spune:

„Art. 39. Buletinul de vot va avea forma unei coli de hârtie în patru pagini. Dimensiunile (adecă mărimea) se stabilesc de biroul electoral, ținând seamă de numărul listelor de candidați și de spațiul de care este nevoie pentru imprimarea (tipărirea) lor.“

În nici un caz buletinul de vot nu poate depăși formatul unei coli de hârtie de dimensiuni obișnuite.

Hârtia pentru buletinele de vot va fi de culoare albă și suficient (destul) de groasă pentru a nu se distinge pe verso (pe partea cealaltă) numele imprimat și votul dat.

Pe paginile 1, 2 și 3 se vor imprima (tipări) patrulete (adecă așa: □) în număr suficient pentru a cuprinde toate listele de candidați.

Fiecare patrulete va avea mărimea potrivită pentru a cuprinde numărul candidaților ce urmează a fi aleși în circumscripțiunea (județul) electorală respectivă.

Patruleterul va purta în unghiul din partea stângă de sus (cum ne uităm la el) un număr de ordine.

La unghiul din partea dreaptă de sus a patruleterului se va imprima semnul distinctiv al listei, dacă a fost ales.

Numele candidaților de pe listă se vor imprima în ordinea arătată în declarațiunile de candidatură.

Art. 40. Câte două exemplare din aceste buletine vizate și anulate de președintele biroului electoral se vor așeza cu o zi înainte de alegere la sediul tribunalului și al fiecărei judecătorii... și la localul secției de votare“.

Buletinul de vot nu-l vom avea în mână decât în localul de vot și numai atâta cât votăm. De felul însă cum vom ști să umblăm cu el depinde foarte mult valoarea votului nostru. De aceea este bine ca cetățenii alegători, după descrierea aceasta din lege, să și-l închipe acasă dintr'o hârtie oarecare, bunăoară o foaie din gazetă, așa încât să fie obișnuți cu desfacerea și împăturarea lui. În orice caz este bine ca fiecare alegător, să privească buletinul așezat afară la localul de votare, pentru ca încă atunci să-și găsească lista candidaților pe care are de gând să-i voteze.

Ce vom face în localul de vot vom vedea în numărul viitor.

N. Comșa

Un martir al fumatului

Cel dintâi fumător din Europa a fost un tovarăș de drum a lui Cristofor Columb, care a descoperit America; anume Rodrigo de Jerez. Acesta întors acasă din călătorie a adus frunze de tutun, pe care le răsucea și după ce le aprindea trăgea fumul pe gură și îl slobozea pe nas.

Soția lui era convinsă că diavolul a pus stăpânire pe el și s'a plâns judecătorului, care socotindu-l tot „indrăcit” l-a aruncat în temniță, și a stat acolo vre-o zece ani.

În vremea aceasta femeia lui s'a măritat cu altul. L-au uitat și prietenii. Numai după ce fumatul s'a răspândit în toată Europa, s'au gândit să-l elibereze din temniță. Rodrigo Jerez a fost astfel un martir al credinței fumatului. Locuitorii din orașelul în care a trăit el i-au ridicat o statuie, în care se poate vedea cu țigară groasă în gură, iar lângă el un drăcușor îi întinde amnarul să și-o aprindă.

Materii trebuincioase vieții — vitaminale

Sunt câte-va materii mărunte, foarte trebuincioase vieții, pe cari învățații le numesc **vitamine**. Lipsa lor produce diferite boale.

Vitaminele se fabrică azi mai ales din drojdii obișnuite de pâine, din colțisorul grâului, care se despărțește odată cu țărățele în timpul măcinatului și din fructe de trandafir sălbatic.

În Uniunea sovietică, la Moscova, la Celeabrisc, la Tabânsk, la Krasnodor și Leningrad sunt cele mai mari fabrici în cari se pregătesc vitamine.

Știrile săptămânii

Cercetări monografice în Micăsasa. În ziua de 7 August a sosit în comuna Micăsasa de lângă Blaj, d-l profesor Constantin Sudețeanu de la Universitatea din Cluj, cu o echipă de studenți pentru a face cercetări de cunoaștere a tuturor stărilor din comună. Toți învățătorii din comună s'au alăturat echipei de studenți lucrând împreună și dându-le toate informațiile de lipsă. D-l Prefect al Județului Dr. Petre Man și d-l director al Camerei de Agricultură precum și d-l V. Găinar controlorul statistic al Județului, dau tot sprijinul, asigurând echipei de studenți chiar și întreținerea completă la Ferma Statului din localitate. Astfel cercetările se pot face cu multă ușurință. Mai târziu vor continua astfel de cercetări și prin alte sate din jur.

Refacerea orașelor și satelor stricate de războiu, Ministerul finanțelor a întocmit un decret lege, în baza căruia Creditul județean și comunal poate lua un împrumut de 6 miliarde lei iar 3 miliarde le va da însuși ministerul pentru a se plăti cheltuielile împreunate cu refacerea satelor și orașelor, cari au suferit stricăciuni din cauza războiului.

Cununie. D-l Ioan Crișan învățător și d-șoara Ileana Vultur din Frunzeni, s'au cununat în 18 August 1946 în biserica română unită din Frunzeni. Sincere felicitări.

S'a prelungit șederea în țară a supușilor străini. Ministerul Afacerilor Interne și al Muncii, ținând seamă de faptul că lucrările de recenzământ a supușilor străini vor mai dura, a hotărât ca termenul de ședere în țară a acestor supuși să fie prelungit până la 1 Noembrie 1946.

Câte vite ne-au mai rămas. Din cauza războiului, numărul vitelor a scăzut mult. După o socoteală a Ministerului Agriculturii ne-au mai rămas: 859.075 cai, 2.800.378 vite cornute, 6.278.884 oi și 1.237.106 porci.

Cinci milioane hectare pământ arător. Guvernul și-a propus să curețe toate locurile mlăștinoase și primejdive de inundații din țară și să facă toate lucrările de trebuință pentru a le face roditoare. Aceste locuri laelaltă fac vre-o cinci milioane hectare, cari vor fi împărțite țăranilor fără pământ, sau cu pământ puțin.

Pepeni de Arad. Nici într'o altă parte a țării nu se întâlnesc pepeni așa de mari și de buni ca la Zimandul-nou, o comună lângă Arad. Acolo e pământul cel mai potrivit pentru creșterea pepenilor. Într'o singură zi din gara Zimandul-nou s'au expedit 19 vagoane de pepeni în diferite locuri: București, Cluj, Oradea, Brașov, Satu-Mare, ș. a. La Zimandul-nou, un jugăr sămănat cu grâu, dă un venit mijlociu de un milion Lei. Acelaș jugăr de pământ sămănat cu pepeni dă un venit de patru-cinci milioane Lei.

Copii omorâți de un proiectil. Patru copii din comuna Cristian de lângă Sibiu, au găsit într'un grajd, un proiectil. Jucându-se cu el, au început să-l desfiacă, să vadă cum este. Lovindu-l cu toporul, la un moment dat acesta a făcut explozie. Toți patru copii au murit în chinuri groaznice.

Un drum frumos și lung. Între Kiev și Kharkov s'a început construirea unui drum lung de 500 km. și în apropierea orașelor larg de 14 metri. Acest drum tot e asfaltat și plantat pe margini cu arbori.

Mulțumită. Comitetul bisericii române unite din Coșlariu, aduce cele mai călduroase mulțumiri d-lui Făt Ioan, comerciant în Alba-Iulia, pentru că a binevoit să lege pe cheltuiala proprie Liturghierul și Sf. Evanghelie, cari au costat 27.000 Lei.

În America ziarele apar zilnic în 46 milioane exemplare și sunt cumpărate tot de trei din fiecare patru familii. Posturile de radio au 60 milioane de ascultători în 33 milioane de căminuri americane. Săptămânal mai mult de cât 85 milioane americani merg la Cinematograf. Sunt 900 de stațiuni de radio și apar 1800 de ziare zilnice.

Scoaterea vaselor de pe fundul Volgei. În ținutul Astrahanului și la gura râului Volga s'a început ridicarea vaselor scufundate în Volga în timpul luptelor de la Stalingrad. Până acum au fost scoase 30 de vase.

Mașini de cusut. Industria aeronautică română — I. A. R. — a început să fabrice mașini de cusut, cari prin Septembrie vor fi puse în vânzare.

Vănatul focelor din Marea Albă. Focile din Marea Albă să vânează din vremuri foarte vechi. Mai demult vânatul să făcea cu bărcile și nu prea aducea mare câștig. Azi, vânatul se face cu ajutorul spărgătoarelor de gheață, iar descoperirea locurilor unde se află animalele se face cu avionul. Vânătorii sunt îmbrăcați în haine albe, să nu-i observe animalele.

Animalele de vânat sunt jupuite și tăiate pe loc. Pielea se întrebuințează la fabricarea încălțămintelor, talpă, mănuși și alte obiecte. Grăsimea se topește și se mănâncă. O parte din grăsime, de calitate mai proastă se întrebuințează la fabricarea săpunului.

Parohia Română Unită Santau Jud. Sălaj

Nr. 209—1946.
pâr.

Concurs la Postul de cantor

Parohia Română unită Santau județul Sălaj Eparhia Oradea, publică concurs pe ziua de 8 Septembrie 1946 (Sf. Maria Mică) pentru a putea alege un cantor priceput, destoinic și pentru șor.

Retribuția este: 5 jugh pământ arător, 2 jugh. fânaț, 1 drept de pășunat, 1 (2 vică mierță) grâu de fiecare casă, ștolele îndătinate.

Locuință foarte bună constatătoare: 3 camere, culină, cămară, supraedificatele necesare, grădina.

Sunt preferiți cei care cunosc muzica și au diplomă de cantor-învățător și pot forma cor cu copiii de școală și tineretul.

Concurenții se pot prezenta în careva Duminecă și sărbătoare ori în ziua concursului la biserică.

Santau, la 14 Iulie 1946.

Paroh-protopop

Florian Găvrilașiu (ss)

Curator-primar

Gheorghe Mocan (ss)

Nr. 3834—1946.

CONCURS

pentru complectarea postului de
crâșnic și de clopotar

la Biserica Catedrală Mitropolitană

Devenind vacante posturile de crâșnic și de clopotar dela Catedrala Mitropolitană, prin prezenta publicăm concurs pentru complectarea lor, cu termenul de 31 August 1946.

Retribuția acestor posturi este de câte lei 40.000 lunar. Informații mai amănunțite servește Onor. Curatorat al Catedralei.

Blaj, din ședința consistorială, ținută la 3 August 1946.

p. Administrator Apostolic
ss. Dr. Victor Macaveiu

ESTRAS

după cererea formulată de către Cristea Nicolae gardian public în orașul Dumbrăveoi.

Proces—Verbal

Azi 6 August 1946

Având în vedere cererea înregistrată la Nr. 1946 prin care Cristea Nicolae gardian public în orașul Dumbrăveni, cere ca pe baza dispozițiilor art. 2, 3 și 4 din Legea Nr. 4062 1940 să se îndeplinească formalitățile cerute de lege, pentru reconstituirea actului său de căsătorie cu tânăra Maria-Gristea născ. Brânică act înscris în registrul de stare civilă, la data de 8 Martie 1943, la Primăria Comunei Tigheci jud. Cahul (Basarabia), astăzi U. R. S. S. care a rămas în aceeaș localitate.

Noi, procuror șef al Parchetului Trib. Tr.-Mică având în vedere disp. susmenționatei legi pentru reconstituirea actului de stare civilă, ordonăm, ca orice autoritate sau persoană care deține acest extract, al cărui reconstituire se cere, sau poate da unele relații în acest scop, cu privire la starea civilă a petiționarului, să se prezinte de urgență la Căminul nostru, spre a ne da lămuriri necesare.

Procuror
Indesci frabil

Secretar
Indesci frabil

Casă de vânzate având 2 camere și bucătărie.

Informațiuni în Blaj Str. Avram Iancu 13.

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 14.837—42.